

Китоби Дониёл — саду сиюҳафтумина (137)

Кушодани аҳамияти нубуввати нуктаҳои роҳ: аз 1776 то 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Замони муҳр зада шудани саду чиҳилу чор ҳазор, ки аз 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфта, дар қонуни якшанбе дар Иёлоти Муттаҳида ба анҷом мерасад, он давраест, ки дар он таъсири ҳар рӯё ба иҷро мерасад. Баъзе аз он рӯёҳо то омадани дуҷуми Масеҳ тамдид меёбанд, вале ҳатто онҳое ки пас аз қонуни якшанбе воқеъ мегарданд, ба давраи муҳр задан така доранд. Муҳр зада шудани саду чиҳилу чор ҳазор он қост, ки аҳди ҷовидонӣ ба таври комил иҷро мегардад. Дар он давра Масеҳ шарияти Худро бар дилҳо ва ақлҳои қавми Худ барои абад менависад. Он муҳр задан бо иттиҳоди илоҳият бо инсоният, ки гуноҳ намекунад, ифода шудааст.

Пайванди рамзии «дусаду бист» ҳам барқарориро ифода мекунад ва ҳам омезиши илоҳиятро бо инсоният. Дусаду бист сол аз Китоби Муқаддаси Подшоҳ Ҷеймс то нахустин муаррифии умумии Уилям Миллер дар соли 1831 ва то интишори баъдина дар Vermont Telegraph дар соли 1833, омезиши илоҳиятро бо инсоният ифода мекунад. Он имзои «ростӣ»-ро дар бар дорад, ки он калимаи ибрий аст, ки аз ҷониби Он Забоншиноси Аҷиб офарида шудааст, ки ҳарфҳои аввал, сенздаҳум ва охири алифбои ибрийро ба ҳам меоварад, то калимаи «ростӣ»-ро бисозад. Дусаду бист сол аз соли 1611 ва Китоби Муқаддаси Подшоҳ Ҷеймс то соли 1831 ва интишори паёми Миллер, имзои Он Забоншиноси Аҷибро инъикос мекунад.

Дар миёни он ду сана (1611 ва 1831), вақти охир дар соли 1798 бозкушоии паёме аз китоби Дониёлро (Китоби Муқаддаси King James) ифода мекунад, ки афзоиши донишро ба вучуд овард, ки ба нашри Миллер дар соли 1831 расонд. Вақти охир дар соли 1798 ҳамчунин оғози раванди имтиҳонеро нишон дод, ки исёни бокирагони нодонро ба вучуд овард; онҳоро Дониёл дар боби дуводзаҳум ҳамчун шарирон муайян мекунад. Пас, соли 1798 рақами сездаҳро, дар миёни ҳарфи аввал ва охирин, ифода мекунад, зеро сездах рамзи исён аст. Соли 1798 ҳамчунин бо давраи омодагӣ аз 1776 то 1798, яъне вақти охир, пайванд дорад.

Ҳамон тавре ки пайванди дусаду бистсолаи Миллер бо як интишори илоҳӣ алоқаманд аст, соли 1776 низ бо як интишори илоҳӣ — Ёлomia Истиклолият — нишонгузорӣ шудааст ва давраеро оғоз менамояд, ки дар соли 1798 бо интишори Қонунҳои бегонагон ва фитна анҷом меёбад. Дусаду бист соли пайванди рамзии илоҳият ва инсоният, ки Миллер баён мекунад, ба воситаи соли 1798 бо бисту ду соли омодагӣ, аз интишори Ёлomia Истиклолият то интишори Қонунҳои бегонагон ва фитнаи соли 1798, пайваست мешавад. Бисту ду, ки як даҳяки дусаду бист, ё ушри дусаду бист аст, адади бисту ду, ҳамон тавре ки адади дусаду бист, пайванди илоҳиятро бо инсоният ифода мекунад.

Дусаду бисту соли Миллер муҳри ҳақиқатро дорад, чунон ки замони мӯҳргузории яксаду чилу чор ҳазор низ онро дорад; ва давраи омодагӣ аз 1776 то 1798 низ ҳамон муҳрро дорост,

зеро соли миёна, яъне 1789, нашри Конституцияро нишон медиҳад, ки онро сездар мустамлика тасвиб карда буданд.

Пайванде ки аз соли 1611 оғоз ёфта, дар 1831 ба анҷом расид ва миёнаи он дар 1798 қарор дошт, ба давраи бисту ду солаи аз 1776 то 1798, ки миёнаи он 1789 мебошад, пайваست аст. Ҳамаи панҷ сана — 1611, 1776, 1789, 1798 ва 1831 — бо амали нашр муаррифӣ мешаванд. Санаҳои давраи омодагӣ даҳяки бисту ду солро аз 1776 то 1798 дар бар мегиранд, ва он давра замони муҳригузори яксаду чихилу чор ҳазорро нишон медиҳад, ки он вақтест, ки илоҳият бо инсоният муттаҳид мегардад. Давраи дусад бистсолаи Миллер ва давраи бисту дусолаи омодагӣ аз 1776 то 1798 ҳар ду пайванди илоҳият бо инсониятро ифода мекунад.

Вақти муҳригузори яксаду чилу чаҳор ҳазор аз 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфт ва бо он аломатгузорӣ шуд, ки исломи вои сеюм ба замини рӯҳонии ҷалолманд зарба зад. Бисту ду сол баъд, 7 октябри соли 2023, исломи вои сеюм боз ба замини намунавӣ, аслии ва ҷалолманд зарба зад. Ҳангоми қонуни якшанбеи наздиқоянда муҳригузори яксаду чилу чаҳор ҳазор ба анҷом хоҳад расид, ва исломи вои сеюм боз ба Иёлоти Муттаҳида зарба хоҳад зад.

Вақти муҳригузорӣ бо ҳамлаи Исломи бар ҳайвони заминӣ оғоз меёбад, ва он бо ҳамлаи Исломи бар ҳайвони заминӣ ба анҷом мерасад. Дар миёна, Исломи вои сеюм бар халқи Исроил, ки аз рӯи Китоби Муқаддас ҳамчун Яҳудо муаррифӣ мешавад, зарба зад. Яҳудо замини пурҷалоли қадимии воқеии Китоби Муқаддас буд, ва Иёлоти Муттаҳида замини пурҷалоли муосири рӯҳонӣ мебошад.

Ҳар се зарбаи ислом бар зидди замини ҷалол анҷом дода шуданд. Зарбаи аввал ва охирин бар зидди замини ҷалоли рӯҳонии муосир буд, ва зарбаи миёна бар зидди замини ҷалоли қадимии аслии анҷом дода шуд. Нишонаи миёна ҳамлае бар зидди давлати муосири Исроил буд, ва дар маслӯб гардидани Масеҳи худ Исроили аслии рамзи исён гардид, чунон ки онро ҳарфи сездаруми алифбои ибронӣ намояндагӣ мекунад.

Давраи омодагӣ аз соли 1776 то 1798 инчунин бо дусад бист соли ҳаракати фариштаи сеюм вобаста аст, зеро аз оғози соли 1776 бо Ёлломиаи Истиқлолият то соли 1996 ва нашри маҷаллаи The Time of the End, дусад бист сол мешавад. Дар миёнаи он таърих вақти охир дар соли 1989 қарор дорад, ки исёни боқираҳои аҳмақу шарирро нишонгузорӣ мекунад. Бинобар ин, солҳои 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 ва қонуни якшанбеи наздиқоянда ҳама нишонаҳои роҳе мебошанд, ки бо ҳақиқате алоқаманданд, ки илоҳият бо инсоният якҷо шуда, гуноҳ намекунад. Даҳ нишонаи роҳ, ки дутои онҳо ду бор такрор шудаанд.

Даҳ ададест, ки имтиҳонро ифода мекунад, ва ҳангоме ки шумо ду таърихи такрорёбандаи 1776 ва 1798-ро илова мекунед, дар маҷмӯъ дувоздаҳ аломати роҳ ҳосил мегардад, ки яксаду чилу чаҳор ҳазорро намояндагӣ мекунад. Ҳамаи аломатҳои роҳ ба раванди имтиҳони яксаду чилу чаҳор ҳазор ишора мекунад, ки аз 11 сентябри соли 2001 то қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда ба амал меояд, ҷое ки Масеҳ кори фариштаи сеюмро ба анҷом мерасонад, бо ҳам пайвастании илоҳияти Худ бо инсонияти яксаду чилу чаҳор ҳазор, ки барои боқии абадият гуноҳ намекунад. Албатта, ин ҳақиқатро танҳо онҳое дида метавонанд, ки, чунон

ки Ишаё мегӯяд, интиҳоб мекунанд, ки «бо чашмони худ бубинанд, ва бо гӯшҳои худ бишнаванд, ва бо дили худ бифаҳманд, ва бозгарданд, ва шифо ёбанд».

22 октябри соли 1844 фариштаи сеюм омад, вақте ки Масеҳ ногаҳон ба маъбади Худ ворид шуд, то мӯҳргузориҳои яксаду чилу чор ҳазорро ба анҷом расонад. Пас аз он гурӯҳе аз миллериён Масеҳро ба Қудси Қудсон пайравӣ карданд, ҳарчанд баъдан аз пайравӣ кардани нури пешрави фариштаи сеюм даст кашиданд ва исёни Қодеши аввалро такрор намуданд, ва барояшон таъйин шуд, ки дар биёбони Лудикия саргардон гарданд, то ҳамаи онҳо бимиранд.

Вақте ки Масеҳ ногаҳон ба Қудси Акдас даромад, иттиҳоди илоҳият ва инсоният кореро намояндагӣ мекард, ки Ё барои анҷом додани он омода гардида буд, ва он кор ба таври рамзӣ аз ҷониби Забоншиносии Аҷоиб бо ду шохид муаррифӣ шуда буд. Он ду шохид Ҳабакқуқ ва Юҳанно буданд. Дар боби ДУЮМ, ояти БИСТУМИ ҳар ду китоб, 22 октябри соли 1844 муайян карда шудааст. Яке кори кафоратро (at-one-ment), ки дар он сана оғоз ёфт, таъкид мекард, ва дигаре маъбадеро муайян менамуд, ки бояд пок карда мешуд.

Маъбаде, ки Ё ногаҳон ба он омад, бо он маъбаде рамзгузори шудааст, ки аз ҷониби қудрати қурбонии ҳаррӯза (бутпарастӣ) ва разолати вайронкунонда (попизм) поймол гардида буд. Маъбад ҳамчунин Масеҳро ифода мекард, ки ҳамон маъбад аст, ки вайрон карда шуд ва сипас дар се рӯз барпо гардид. Он инчунин маъбади миллеритҳоро ифода мекард, ки дар давоми чилу шаш сол, аз 1798 то 1844, бино карда шуд. Он ҳамчунин маъбади инсонро ифода мекард, ки бо чиҳилу шаш хромосома ташкил ёфта, таркиби генетикии ҷисми инсонро муайян ва идора мекунад. Тасодуфӣ нест, ки ҳар як ҳуҷайра дар ҷисми инсон дар ҳар ду ҳазору панҷсаду бист рӯз пурра нав мешавад.

Дар ҳамаи ин тасвирҳои илоҳии маъбад, ки кори Масеҳро дар пайвастании илоҳият бо инсоният намояндагӣ мекунанд, илоҳият ҳамеша бар инсоният пешӣ мегирад. 1611 бар 1831 пешӣ мегирад. 1776 бар 1798 пешӣ мегирад. 1776 бар 1996 пешӣ мегирад. 2001 бар 2023 пешӣ мегирад. Миллериён Масеҳро ба Қудси муқаддас пайравӣ карданд. Дар ибтидо Худо одамро офарид.

Ҳоло мо ба баррасии се марҳалаи нишонгузор — солҳои 1776, 1789 ва 1798 — бозмегардем, ки давраи омодагиро намояндагӣ мекунанд ва намунаи замони мӯҳргузориҳои ифода менамоянд. Давраи аввал, ки бо соли 1776, Эъломияи Истиқлолият ва давраи ду Конгресси Қитъавӣ намояндагӣ мешавад; ва давраи дуюм, ки бо соли 1789, Конститутсия ва давраи Мақолаҳои Конфедератсия то соли 1798 намояндагӣ мешавад.

Асрори сурати ҳайвонҳо, ки он ҳақиқатест, ки сари ҳаштум аз ҳафт сар аст, дар ҳар ду давра муайян карда мешавад. Он ҳамчунин дар нишонаи сеюми он таърих муайян карда мешавад, аммо он нишона ба ҳаштум, ки аз ҳафт аст, ҳамчун чизе ки дар папагӣ иҷро шудааст, муроҷиат менамояд. Ду давраи аввал иҷро шудани ҳаштумро, ки аз ҳафт аст, дар дохили Иёлоти Муттаҳида намояндагӣ мекунанд.

Иёлотӣ Муттаҳида аз ду шох иборат аст: яке ба мард ва дигаре ба зан иртибот дорад. Мард қудрати сиёсӣ; он шохӣ ҷумҳуриҳо аст. Зан қудрати динӣ аст; он шохӣ протестантӣ мебошад. Бинобар ин, даврае ки бо соли 1776 ва Эъломияи Истиқлолият муаррифӣ мешавад, шохӣ протестантиро ифода мекунад, зеро илоҳият ҳамеша бар инсоният пешӣ мегирад. Даврае ки бо соли 1789 ва Конститутсияи муаррифӣ мешавад, шохӣ ҷумҳуриҳо ифода мекунад.

Соли 2020 ҳар ду шох аз ҷониби қудратҳои аждаҳои муосири шайтонӣ ва атеистӣ кушта шуданд. Шохӣ ҳақиқии протестантӣ 18 июли соли 2020 кушта шуд, ва шохӣ ҷумҳуриҳо баъд аз он, 3 ноябри соли 2020, кушта шуд. Дар соли 2023 ду шохид бархостанд, ва ҷаҳон, ки бар ҷасадҳои мурдаи онҳо шодӣ мекард, ба тарс афтод.

Дар соли 2023, кори ниҳонии мӯҳрғузорию саду чихилу ҷаҳор ҳазор дар насли охирини таърихи замин оғоз ёфт. Илоҳият акнун бо инсоният барои абадиёт муттаҳид мегардад, зеро аминдорони айёми охир барои абадиёт—сурату шабоҳати Масеҳро—аз нав таҷассум менамоянд.

Дар соли 2023 кори ниҳонии ба ҳам пайвастании Калисои муртад бо Давлати муртад дар мамлақати ҳайвони замин оғоз ёфт. Сохтори қудрате, ки аз ҷониби папагӣ намоёндагӣ мешавад, ва аз Калисои муртаде иборат аст, ки бар Давлати муртад ҳукмронӣ мекунад, дар ҳамоно вақт барпо мегардид ва сурати ҳайвонро бозофарӣ менамуд.

Санҷиши бузург барои онҳое ки даъват шудаанд, санҷиши дидани ташаккули сурати ҳайвон аст, ҷунонки онро «овозҳо, барқҳо, раъдҳо» ва «заминларза»-и оянда ифода менамоянд. Замони мӯҳрғузорию он давраест, ки дар он ҳар рӯё таъсири комили худро меёбад (ичро мегардад). Дар давраи омодагӣ аз 1776 то 1798, ки намунаи замони мӯҳрғузорист, ҷархҳо дар миёни ҷархҳо буданд, ки ин ҷузъе аз рӯёест, ки Ҳизқиёл ҳангоми нигаристан ба Қудси Ақдас, дар замони мӯҳрғузорию яқсаду ҷилу ҷаҳор ҳазор, дид. Он ҷархҳоро Хоҳар Уайт ҳамчун «ҳамкорию мураккаби рӯйдодҳои инсонӣ» муайян мекунад. Давраи омодагӣ аз 1776 то 1798 баъзе аз он «ҳамкориҳои мураккаби рӯйдодҳои инсонӣ»-ро дар бар мегирифт, ки бояд ба онҳо таваҷҷуҳ карда шавад.

Яке аз ин ба ҳақиқате марбут аст, ки Фаронсаи Инқилобӣ намунаи Иёлотӣ Муттаҳида буд. Ҳар ду миллат папиро бар тахти замин менишонанд, ва ҳар ду ўро аз он фуруд меоранд. Ҳар ду миллат қудрати низомӣ ва иқтисодии худро барои анҷом додани он кор бахш мекунанд. Ҳар ду миллат ногаҳон динҳои расмӣ худро барҳам дода, католикӣ мешаванд. Ҳар ду миллат ба «заминларзае» дучор мешаванд, ки ҳукуматҳои барқароршудаи онҳоро сарнагун месозад. Таърихи ҳар ду миллат бо соли 1789 ба ҳам пайванд дорад, зеро дар соли 1789 Инқилоби Фаронса оғоз ёфт ва Конститутсияи ИМА ба иҷро даромад.

Инқилоби Фаронса даҳ сол давом кард. Наполеон Бонапарт дар марҳилаҳои охирини Инқилоби Фаронса ба қудрат расид. Ў ба як сарлашқари барҷастаи низомӣ табдил ёфт ва пас аз табaddулотӣ муваффақонаи худ дар 9 ноябри соли 1799, ки боиси он гардид, ки ў Консули Якуми Ҷумҳурии Фаронса шавад, дар ҳукумати Фаронса нақши калидӣ бозид.

Дар давраи дуҷуми марҳалаи омодагӣ, аз соли 1776 то 1798, марде, ки ҳаштум буд (на аз рӯи пайдарҳамӣ), ва аз он ҳафт нафар буд, Ҷон Ҳэнкок буд. Ӯ яке аз он ҳашт президент дар давраи дуҷум буд, ки бо соли 1789 (соли Инқилоби Фаронса) ифода шудааст. Ӯ ягона шахс аз он ҳашт президент буд, ки ҳамчунин дар давраи аввал, ки бо соли 1776 ифода шудааст, ҳамчун президент раёсат карда буд. Ба ин маънои нубувватӣ, ӯ ҳаштум буд, ки аз он ҳафт нафар буд.

Ӯ имзои давраи инсонӣ аст, зеро давраи аввал илоҳиро намояндагӣ мекунад, ва бинобар ин ӯ ҳамон имзоест, ки ҳар ду давраро (илоҳӣ ва инсонӣ) ба ҳам мепайвандад. Имзои ӯ машхуртарин имзо дар таърихи башар аст, ва он беш аз ҳатти зебои дасти ӯро ифода мекард.

Имзои Ҷон Ҳэнкок дар Эъломияи Истиқлолият машхуртарин имзо дар таърих аст. Имзои калон ва пурҳашамати ӯ ба рамзе шинохта табдил ёфта, истиқлолияти Амрико ва сарпечии мустамликаҳои амрикоиро аз ҳукмронии Бритониё ифода мекунад. Ҳэнкок, ки дар замони имзо шудани Эъломия дар соли 1776 раиси Конгресси Қитъавӣ буд, бино ба нақл, номи худро ба таври барҷаста имзо кардааст, то Подшоҳ Ҷорҷи III онро бидуни айнакҳояш хонда тавонад; ин часорати ӯ ва садоқаташро ба кори истиқлол рамзӣ месозад.

Ҳэнкок яке аз ҳашт президенте буд, ки ба давраи муаррифишудаи 1789 тааллуқ дошт, вале ӯ аз ҷумлаи он ҳафт нафаре буд, ки дар давраи муаррифишудаи 1776 президент буданд. Ӯ ҳамон президент буд, вақте ки Эъломияи Истиқлолият имзо шуд. Ҳэнкок ин ду давраро бо имзои инсонии худ ба ҳам мепайвандад, ва ӯ ҳам дар таърихи аввал ва ҳам дар таърихи дуҷум ҷойгир аст. Таърихи аввал илоҳиро ифода мекунад ва таърихи дуҷум инсониро, ва имзое, ки ин ду таърихро ба ҳам мепайвандад, имзои Забоншиноси Аҷоиб аст, ки як абзори инсониро ба кор бурд, то давраи илоҳии муаррифишудаи 1776-ро бо давраи инсонии муаррифишудаи 1789 муттаҳид созад.

Дар тамоми таърихи ҷаҳон танҳо як имзои дигаре ҳаст, ки аз ҷиҳати шинохтагӣ бо имзои Ҳэнкок рақобат мекунад; ва он низ имзоест, ки бо соли 1789 ва Инқилоби Фаронса марбут аст. Он имзо ҳамон гуна часоратеро дар бар дорад, ки Ҳэнкок мехост ифода кунад, ва он дар таърихи Фаронса ёфт мешавад.

Аз нигоҳи эътирофи ҷаҳонӣ ва аҳамияти рамзӣ, имзои Наполеон Бонапарт дорои мақомест, ки бо мақоми имзои Ҷон Ҳэнкок қобили муқоиса аст, ҳарчанд дар заминаи дигаргунаи таърихӣ ва фарҳангӣ. Наполеон, ки яке аз пешвоёни барҷастаи ҳарбӣ ва сиёсии Фаронса буд, дар таърихи Аврупо ва ҷаҳон, бахусус дар давраи Ҷангҳои Наполеонӣ, осори назаррас боқӣ гузошт. Имзои ӯ, ки аксаран бо сабки часурина ва хосси худ тавсиф мешавад, ба рамзи нуфузи пурқудрати ӯ ва дигаргуниҳои фарогире, ки ӯ ба Аврупо овард, аз ҷумла ислохоти ҳуқуқие, ки бо номи Кодекси Наполеонӣ маъруфанд, табдил ёфт.

Монанди имзои Ҳэнкок, ки рамзи сарпечӣ аз ҳокимияти Бритониё ва талош барои истиқлолияти Амрико мебошад, имзои Наполеон навъи дигаре аз часорат ва шӯҳратталабиро таҷассум мекунад — аз нав шакл додани марзҳои сиёсии Аврупо ва пешбурди ормонҳои инқилобии Фаронса. Ҳар ду имзо бозгӯи нақши ҷаҳраҳои таърихӣ мутаносиби худ дар шакл бахшидани сарнавишти миллатҳои хеш ва низ паёмадҳои

фарохтари амалҳои онҳо бар таърихи ҷаҳон мебошанд.

Вақте ки Ҳизқиёл чарххоро андаруни чархҳо дид, ки ҳамкориҳои мураккаби воқеаҳои инсониро дар қараёни таърихи замони муҳригузориҳои яқсаду ҷилу чор ҳазор намоёндагӣ мекарданд, яке аз он чархҳо ба воситаи чархе дар соли 1789 пешнамун шуда буд, ҳангоме ки Конституцияи Иёлоти Муттаҳида — ҳайвоне бо шохҳои ҷумҳуриявӣ ва шохҳои протестантӣ — бо Фаронса, ҳайвоне бо шохҳои Миср ва шохҳои Садум, ба ҳам расид.

Аз соли 1789 то 1799, Фаронса ба «заминларзае» гирифтӣ шуд, ки аз ҳайвони беимонӣ, ки аз вартаи беҳад барои маддӣ буд, сарчашма мегирифт. Дар замони муҳригузориҳои яқсаду ҷилу чор ҳазор, соли 1789 давраи ифода мекунад, ки аз 18 июли соли 2020 оғоз ёфт, ҳангоме ки ҳайвони беимонӣ шохҳои протестантизми ҳақиқиро сарнагун сохта, кушт; ва сипас, 3 ноябри соли 2020, ҳайвони беимонӣ инчунин шохҳои ҷумҳурихоҳиро низ сарнагун сохта, кушт. Чархи соли 1789 чархи соли 2020-ро ифода мекунад, чунон ки бо 18 июл (улӯҳият) ва 3 ноябри соли 2020 (инсоният) нишон дода шудааст.

Имзои Худо, чунон ки ба воситаи инсоният муаррифӣ шудааст, дар ду имзои машҳуртарини ҷаҳон ёфт мешавад, ки ҳар ду ба соли 1789 вобастаанд, ва ҳар ду қудратҳои намоёндагӣ мекунанд, ки папагиро бар тахти замин менишонанд ва аз он бармегиранд. Соли 1789, ҳамчун миёнаи се аломати марҳилавӣ, ки имзои ҳақиқати Худоро намоёндагӣ мекунанд, имзои «созда» колония ва «исён»-и Инқилоби Фаронса ӯ дар бар дорад.

1789 то 1799 таърихи Инқилоби Фаронсаро ифода мекунад, ва адади даҳ озмоишро ифода менамояд. 1789 ҳарфи аввали «ҳақиқат» аст, ва 1799 ҳарфи охири он давраи дар Фаронса ифода мекунад. Давраи миёна бо эъдоми подшоҳи Фаронса дар соли 1793 мушаххас гардид, зеро шахрвандон бар зидди ҳукумати муттақаббаронаи подшоҳонаи ӯ исён карданд.

«Инчили сулҳро, ки Фаронса рад карда буд, беш аз ҳадд бо яқини комил аз беханда мебароварданд, ва натиҷаҳо даҳшатнок мебуданд. 21 январи соли 1793, баъд аз дусад панҷоҳ ҳашт сол аз ҳамоно рӯзе, ки Фаронса қомилан худро ба тақбири Илоҳгарон вогузор карда буд, роҳпаймоии дигаре, бо мақсади тамоми дигар, аз қӯчаҳои Париж гузашт». The Great Controversy, 230.

Соли 1789 исёни ҳарфи создахумро барои ҳайвони дӯшонаи Иёлоти Муттаҳида ва ҳарфи аввалро барои ҳайвони дӯшонаи Фаронса нишон дод. Ҳарфи миёнаи Фаронса соли 1793 буд, вақте ки сари подшоҳи Фаронса бурида шуд, ва Наполеон ҳарфи охириро муаррифӣ кард, ҳангоме ки ӯ дар соли 1799 идораи ҳукуматро ба даст гирифт. Имзои «ҳақиқат» дар таърихи сарнагуншавии Фаронса, ки бо солҳои 1789, 1793 ва 1799 намоёндагӣ мешавад, чархи нубувватест, ки бо чархи нубуввати 1776, 1789 ва 1798 ба ҳам пайваست шудааст.

Ҳар ду таърих машҳуртарин ду имзоро дар тамоми таърихи башар дар бар мегиранд ва ба ин васила имзои илоҳии «ҳақиқат»-ро бо ду имзои инсонӣ ба ҳам мепайванданд. Ҳар ду чарх бо ҳарфи создахум дар давраи муҳригузориҳои яқсаду ҷилу чор ҳазор алоқаманданд, ки ин давра аз қӯшта шудани ду шохид дар соли 2020 то бархостани онҳо дар соли 2023 тӯл мекашад, ки бо 7 октябри соли 2023 ишора шудааст.

Мо омӯзиши худро дар мақолаи оянда идома хоҳем дод.